

(המשך עמוד 20)

בישראל 1.7 מיליון דולר, לבנים וחר קיים. לשישה מיליון הדולר שהוא מד זד יש להוסיף עוד שני סכומים שנתן להלפרין ולא קיבל חזרה: חצי מיליון דולר ועוד 600 אלף דולר.

מכאן שהסתובבו בחשבונו בציריך לפחות 7.1 מיליון דולר. רג'ואן סיפר בעדותו כי היה שותף עם הלפרין בעסקי בנייה רבים, ובניהם בניין פליטאקום. הלפרין היה בעל 25% בבניין, ואחרי נפילת הבנק השתלט בנק 'עוראן' על חלקו. הוא סיפר כי היה מלווה כך במשך שנים כספים להלפרין לעסקי בנייה, בעיקר לחיסות מניות בנק צפון-אמריקה.

הדסה מונסה ניהלה את כל העסקים השחורים הללו בפני קס קמן, ואחת לחודש היו יושבי בים היא רג'ואן ומתחשבים. כאשר הצטברו סכומים לזכר תו, היה מקבלם. כך גם היה לגבי ההמחאה של 1.3 מיליון דולר שנועדה להחזיר לו כספים שהלווה, ואת הריבית עליהם. בעדות המפורטת שמסר סיפר כיצד הוא הלפרין חלבו את הבנק. הוא היל-זה להלפרין בציריך כסף, שהלפרין רכש בו מניות של הבנק, שאסור היה למכור אלא אחרי שנה. אחרי המכירה שבתצה על-ידי מונסה התחלק עם הלי-

רג'ואן הלך להדסה

לביחה, למחרת, והיא

אמרה לו כי הצ'ק

אינו גנוב, והאשמה

היא רק על הלפרין

היא רק על הלפרין

היא רק על הלפרין

היא רק על הלפרין

היא רק על הלפרין

היא רק על הלפרין

היא רק על הלפרין

היא רק על הלפרין

היא רק על הלפרין

היא רק על הלפרין

היא רק על הלפרין

היא רק על הלפרין

היא רק על הלפרין

היא רק על הלפרין

היא רק על הלפרין

היא רק על הלפרין

היא רק על הלפרין

היא רק על הלפרין

היא רק על הלפרין

היא רק על הלפרין

היא רק על הלפרין

היא רק על הלפרין

היא רק על הלפרין

היא רק על הלפרין

היא רק על הלפרין

היא רק על הלפרין

אתה והשקל

מאת יגאל לביב

מחריפה מילחמת

ירשיטייבר

קשה, שנמשכה עד פטירתו. הוא חרל לתפקד, והיה תלוי באחרים ככל. בתקופה זו עשה אברהם טייבר מעשים

יורשי ישראל טייבר, מאירי בעליהנכסים בישראל, שעזבונו כר לל, בין השאר, את קבוצת הביטוח ציון יהודה. החלו כמאבקים מישפטיים ביניהם, על רקע טענת חלק מהם על ניהול לאתקין ולא-כלכלי של הירושה.

במסגרת המאבק כבר הוגשה בק שהברוך-המרצה כבית-המישפט בחיפה, ועתה מוגשת תביעה כסדרדין מקוצר בנושאים אחרים.

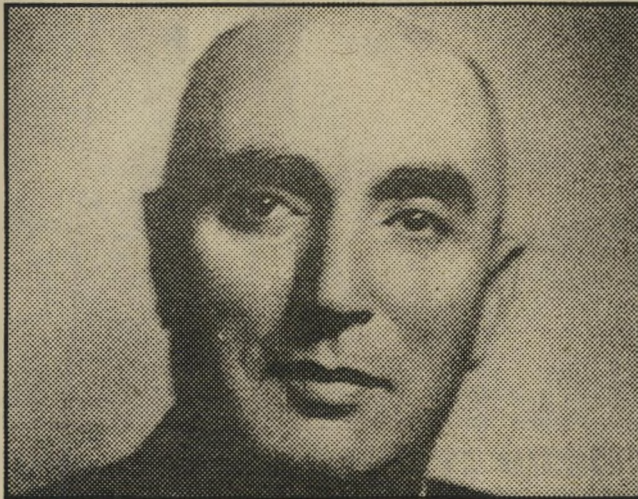
ישראל טייבר, שעשה את רכוש המישפחה, נפטר עירי, והוריש את הרכוש לאחיו ולאחיותיו, חיים, יחיר אל, יצחק, אפרים ומשה שפני טרו, מיכל וריבקה זל ורנה קציר, תיכרל לחיים.

במשך השנים רכש חיים טייבר את מרבית חלקי אחיותיו ואחיו בירושה, והשתלט על חברת הביטוח ציון ונכסיה. כנו רמזי שולט כיום בחברה. 9.8% ממניות ציון נותרו בידי יורשי הרכ אפרים, והם אברהם, רונית דינר וטליה עינבר. אברהם עובר כל השנים בתפקיד ניהולי בציון. טליה עינבר מנהלת את המערכה נגד אבי רהם, המנהל את עיזבון אפרים.

עיקר תביעתה של טליה היא לביטול מינויו של אברהם כמנהלי-חיד של העיזבון, וכן להחזיר כספים שהר ציא מן העיזבון שלא כדיו, לטענותיה. בהתאם לבקשה-ברוך-המרצה, שהר גשה לבית-המישפט בחיפה ואשר טרם נענתה, ערך אפרים טייבר צוואה ב-20 באפריל 1981, כאשר שכב בגלל מחלה

של בני-אפריים היה מעל 9% ממניות ציון. שווי חבילת-המניות של יורשי אפרים, בעת היציאה לבורסה, היה מיליון דולר. בהתאם לחוזה שבין יורשי אפרים, על מניות ציון היה להבטיח בפירותיהם את צרכי רווחת ההורים עד פטירתם (האם עיונה היה עד היום).

אחרי ההנפקה התברר לתובעים כי הונפקו שני סוגי מניות, וכי אברהם קיבל תמורה פי שלושה מטליה, בגלל חלוקת הסוגים השונים של המניות בין היורשים. טליה פנתה פעמים רבות לאברהם, וביקשה כי לא יחזיק את כל כספי הירושה במניות ציון בלבד, ורצוי לפזר את ההשקעה כדי להקטין את

ישראל טייבר נפטר עירי

הסיכונים. הוא לא שמע לה, וכיום שוות המניות 10% בלבד משוויים המקורי. נוסף על כך חילק אברהם כספי פוליסות ביטוחי-חיים, שהשאר אפי ריים, בצורה מפלה בין היורשים, ומשך הלוואות מחברת ציון על חשבון התמורה מן הפוליסות, וכן רוקן את שוויין ביוסי-הפרעון. אברהם גם ניהל את השכרת בית-העסק של אפרים בחיפה, ולא נתן דיווחשבון עד היום לגבי ההכנסות מכך.

בתביעה-כסדרדין מקוצר, העומדת להיות מוגשת בימים אלה, תיתבע גם חברת ציון בגין ריקון פוליסות ביטוחי החיים, וכן ניהול שגוי של החברה, שגרם לירידת שווייה.

ומחרלים אשר יש בהם ניגודי-איני טרסים ברור בינו לבין שאר היורשים, ואשר עולים עד כדי חוסר-מימונות, חוסר תוסלכ, חוסר ניקיון-כפיים ומי עילה כאמון.

בתחילת 1982 הפכה ציון לחברה ציבורית, וכל מניות בני-מישפחת טייבר הומר למניות החדשות. חלקם

ההטעיה של צייץ בנושאי

מיכרזי באזל וג'העיד

בין ראש עיריית תל-אביב שלמה ("צייץ") להג' התפתח ויכוח עם מבקרים שונים על החווים שחתמה העירייה על מסירת שיטח-קרקע, שהיו שלה, ואשר נמסרו לפרויקטים של באזל ון העיר. המבקרים טענו כי העירייה גבתה פחות מדי,

ראש-עירייה להג העירייה גבתה מעט מדי כסף

והיה עליה לדרוש יותר כסף, ואילו צייץ טען כי קיבל את מלוא המחיר בשוק, שניתן היה להשיג באותה שעה. הוויכוח הזה אינו ענייני, ואת נושא מסירת קרקעות על-ידי העירייה יש לבחון

אחרת. אם מטרת העירייה, כדבריה, היתה למכור רכוש כדי לקבל מכסימום הכנסות למטרותיה, מדוע אין היא נוהגת ככל בעל קרקע פרטי, המוסר את הקרקע לקבלן בעיסקת אחוים? אילו היתה העירייה, למשל, מקבלת מן העיר או מבאזל 40% או יותר מהתמורה למכירת הנכבה, כפי שעושה כל איש-עסקים, היה חלקה פי 10 ממה שקיבלה, ולא היה מקום לוויכוחים על השאלה אם הקרקע היתה שווה כך או אחרת בשעת המכירה.

יפנה לבג"ץ נגד בחירת עובד מס' ההכנסה

מיכרז לבחירת ממונה על מס' רכוש בבאר-שבע הניע את אחד המתחרים לפנות בהליכים מישפטיים נגד המיכרז, בנימוק של ניהור לו שלא-כדיו.

בפניות של פרקליט העותר, עו"ד יגאל מדר מבאר-שבע, הוא טען כי דרישות המיכרז למישרת הממונה על מס' רכוש שונו, ונוספה להן הערה כי הנבחר אינו חייב לעבור קורס למפקחי מס' רכוש, ויוכל לעשות זאת בהזדמנות הרא-שונה אחרי בחירתו לתפקיד. העותר טען כי הדבר מרוקן את המיכרז מתוכנו, שכן לא ייתכן לבחור לתפקיד מנהל מחלקת מס' רכוש מי שאינו בעל ידע ראשוני בנושא, והדבר נעשה כדי להעביר במיכרז מעמד מועדף. נציבות שירות-המדינה השיבה לעותר כי אין דופי במיכרז, ושהוא רשאי לפנות לבג"ץ.

החווה הבריטי-הסעדי

כולל גם הקמת

שדות-תעופה

בריטניה תבנה לסעודיה שדות תעופה ומיתקנים שונים ב-10 מיליארד דולר, נוסף על מכירת מטוסי טוראדו ב-7 מיליארד דולר — כך מסר הש-רוען אינו-זירנו רפורט סמוף יולי. המכה למשק האמריקאי היא גדולה בהרבה ממה שחשבו באמריקה קודם — מצטט השבועון את ראשי קהילת העסקים באמריקה.

בהתאם לפרטים על החווה, המת' פרסמים בשבועון, הרי נוסף על עיסקת מטוסי-טוראדו, מסוקים, אוניות וציוד צבאי כבר 7 מיליארד דולר, תבנה החברה הבריטית הממשלתית בריטיש אירוספייס גם שני שדות-תעופה לפור-אודו. על כל צידם, בהשקעה של עוד 10 מיליארד דולר. הבריטים שיתפו בעיסקה חברת-בנייה שרכשו באחרונה, בשם בנאס-נידאם. שהיא פעילה מאוד בסעודיה. החברה בונה כיום עבור חברות אמריקאיות כסיסים למטוסי-אואקט. הסעודים ישלמו תמורת העיסקות כנפט.

כבר הוצא הזמנת לקבלנות-מיש' נה לעבודות, הן כוללות רק חברות בריטיות. כזכור עמדה אמריקה לכצק את העיסקה, אולם הלובי הישראלי בקונ' גרס מנע זאת.

זהות לתושבי השטחים הכבושים בגלל איהסדרת תשלומים שונים אינו חוקי, ואסור להתנות את מתן התעודה בהסדרת חוב אורחי.

אם כך, האם מותר למישרד-התחבורה לעכב הנפקת רישיונות נהיגה מחודשים בגלל אי-יתשלום קנסות-חניה או קנסות-תנועה אחרים? המישפטי יהודה רסלר, שהתבלט כבג"צים שזכה בהם כעניינים שונים (שידורי הטלוויזיה בשבתות, פתיחת תחנות-דלק בשבתות) אמר, כתגובה, כי השאלה בהחלט ראויה לבדיקה, והוא ממתין ללקח הראשון בנושא זה.

המותר

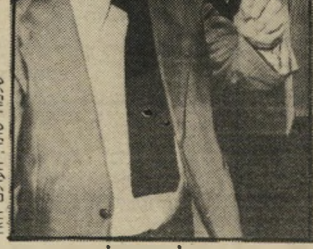
לעכב

רישיונות

נהיגה?

זהות לתושבי השטחים הכבושים בגלל איהסדרת תשלומים שונים אינו חוקי, ואסור להתנות את מתן התעודה בהסדרת חוב אורחי.

אם כך, האם מותר למישרד-התחבורה לעכב הנפקת רישיונות נהיגה מחודשים בגלל אי-יתשלום קנסות-חניה או קנסות-תנועה אחרים? המישפטי יהודה רסלר, שהתבלט כבג"צים שזכה בהם כעניינים שונים (שידורי הטלוויזיה בשבתות, פתיחת תחנות-דלק בשבתות) אמר, כתגובה, כי השאלה בהחלט ראויה לבדיקה, והוא ממתין ללקח הראשון בנושא זה.

פרקליט רסלר השאלה ראויה לבדיקה

הפרקליטות הצבאית הודיעה כי הנוהל של עיכוב הנפקות תעודות-